

CONSILIUL JUDEȚEAN CONSTANȚA

PROIECT DE HOTĂRÂREA Nr.242/14.09.2022

privind acordarea -post mortem - a titlului de „Cetățean de Onoare al Județului Constanța” domnului Profesor universitar doctor Marin Mincu

Consilier județean, Președinte al Comisiei de Cultură, Cultură, Culte și Monumente, din cadrul Consiliului Județean Constanța, doamna Nicoleta Bercaru în baza prerogativelor stabilite de lege și a inițiativei exprimate în referatul de aprobare transmise cu adresa de înaintare nr. 36655/01.09.2022, în calitate sa de inițiator, având în vedere:

- Regulamentul pentru acordarea titlului de „Cetățean de onoare al Județului Constanța” aprobat prin HCJC nr.95/31.03.2010;

- Raportul de specialitate nr. 38311/15.09.2022 al Direcției Generale de Administrație Publică și Juridică și Raportul de specialitate al Direcției de Turism și Coordonarea Instituțiilor Subordonate nr. 38308/15.09.2022

- Prevederile art.7 alin. (13) din Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică;

- Prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările și completările ulterioare;

- Prevederile art.136 alin.(1) și (2), alin.(4), ale art.173 alin.(1), lit. f) coroborate cu cele ale alin. (2) lit. d) și alin. (5) lit. a), lit.d) și lit.q) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul dispozițiilor art. 182 alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

PROPUNE:

Art.1. Acordarea post-mortem a titlului de „Cetățean de Onoare al Județului Constanța” domnului profesor universitar doctor Marin Mincu, fondator al Universității „Ovidius” Constanța, Decan al Facultății de Litere, Istorie, Teologie și Drept a Universității „Ovidius” Constanța, poet, prozator, eseist și critic literar, în semn de recunoaștere pentru bogată activitate științifică și literară, de o importanță general recunoscută.

Art.2 Prezentul proiect de hotărâre ce urmează a fi înscris pe ordinea de zi a ordinare din luna septembrie 2022 se transmite de Secretarul General al Județului tuturor Comisiilor de specialitate ale Consiliului Județean Constanța, în vederea examinării, formulării de amendamente în scris, după caz, precum și întocmirii avizului cu privire la adoptarea sau, după caz, respingerea proiectului de act administrativ.

INIȚIATOR - Consilier Județean, Președinte al Comisiei de Cultură, Cultură, Culte și Monumente, din cadrul Consiliului Județean Constanța, Nicoleta Bercaru

Avizat pentru legalitate
SECRETAR GENERAL AL JUDEȚULUI,
Nesrin Geafar //

REFERAT DE APROBARE

la proiectul de hotărâre privind acordarea -post mortem - a titlului de „Cetățean de Onoare al Județului Constanța” domnului profesor universitar doctor Marin Mincu

Consiliul Județean Constanța, în calitate de autoritate a administrației publice locale acordă persoanelor române sau străine, importante sau reprezentative pentru județul Constanța, cu merite deosebite pe plan **social, educațional, cultural** titlul de „Cetățean de onoare al județului Constanța”.

Conform Regulamentului pentru acordarea titlului de „Cetățean de onoare al județului Constanța” aprobat prin HCJC nr.95/31.03.2010, articolul 3 prevede faptul că titlul se acordă în timpul vieții sau post-mortem.

Articolul 4 din Regulament prevede faptul că titlul de „Cetățean de Onoare al Județului Constanța” se poate acorda din inițiativa Președintelui Consiliului Județean Constanța sau a consilierilor județeni.

Acordarea titlului de „Cetățean de onoare al județului Constanța” se face în conformitate cu dispozițiile Regulamentului aprobat în acest sens prin HCJC nr.95/2010, cu respectarea criteriilor și procedurii stabilite prin acesta.

Cine a fost MARIN MINCU

Preparator prin concurs la Facultatea de filologie a Institutului Pedagogic din Constanța (1968-1971), asistent universitar doctor la aceeași instituție (1971-1973), lector universitar doctor (1973-1974), lector universitar la Facultatea de litere și filozofie a Universităților din Torino și din Milano (1974-1978), conferențiar universitar doctor la Facultatea din Constanța (1979), profesor titular asociat (prin concurs) la Facultatea de litere și filozofie a Universității din Florența (1978-1994), profesor universitar doctor la Facultatea de litere din Constanța (1990-2009). Conducător de doctorat la Universitatea din București (1990, până la data decesului, 4 dec. 2009). Prim rector al Universității „Ovidius” (aprilie 1990) și Decan al Facultății de Litere, Istorie, Teologie și Drept a Universității „Ovidius” (1990-1998).

În noiembrie 2016, un articol de ziar anunța ”ridicarea embargoului pe care numele Marin Mincu l-a suferit, înainte și după moartea omului, în universitatea botezată de el cu numele poetului latin și ctitorită concret, atât prin intervenția salutară pentru înființarea ei scriptică, prin obținerea terenului pentru campus și a finanțării clădirii, cât și prin atenția și implicarea în proiectarea și construcția primului edificiu. Cei prezenți la conferință au recunoscut public aceste fapte, aducând o meritată reparație morală primului decan al Facultății de Litere.”

Am făcut parte din cea de-a doua promoție de studenți ai Facultății de Litere din Constanța (1992 - 1996) și am știut mereu că dl Prof. Univ. Dr. Marin Mincu a fost cel care s-a luptat, cu agresivitatea și obstinția pe care orice nouă întreprindere le cere în țara asta, pentru înființarea Universității "Ovidius", căreia i-a dat numele, (neacceptând propunerea lui Victor Ciupină, de a o numi "Universitatea Mării Negre") și, mai departe, pentru acreditarea ei în plan național și internațional, eforturi la care, cel puțin în parte, am fost martoră alături de colegii mei studenți ai vremii.

Și leg necesitatea acestui proiect de începutul unui nou an universitar, festivitate care ar trebui să prilejuiască reîntâlnirea, în campusul de la "Ovidius", a tuturor celor care au contribuit la ctitorirea instituției și mai sunt în viață, ceea ce, din păcate, nu se întâmplă.

În procesul înființării universității tomitane, în 1990, au fost implicați câțiva oameni politici constănțeni ai vremii și câțiva profesori care au ținut ca orașul de la malul mării să devină centru universitar. Poate că cel mai important nume dintre aceștia este numele domnului profesor MARIN MINCU.

În acest sens sunt importante unele declarații ale câtorva dintre personalitățile marcante ale Constanței cu privire la acele momente de început.

De exemplu, profesorul Gheorghe Dumitrașcu spunea că "În momentul în care s-a pus problema înființării primei facultăți a Universității, Facultatea de medicină, cei care se ocupaseră în principal de asta, psihiatrul Bogdan Dumitrescu și, mai apoi, doctorul Vasile Sârbu, au dat de greu, atunci a intrat în scenă Marin Mincu. În mod indiscutabil, Marin Mincu a avut un rol eminent pozitiv la înființarea universității, de multe ori, poate, hotărâtor, impulsionând procese care, altfel, ar fi rămas moarte. Și asta pentru că, lipsit de prejudecăți și de un exces de bun simț, Mincu acționează ca un buldozer. Este de o perseverență extraordinară și de o putere de muncă ieșită din comun. În această fază, intervenția lui a fost eminent pozitivă, poate chiar decisivă. Și mai înainte, când trebuia să obținem avizul de înființare pentru Universitate, Mincu a intervenit prompt, la secretarul de stat Paul Cornea, ca, mai apoi, să ne înlesnească, mie și lui Barbu Dănescu, accesul la ministrul Șora." Doctorul Vasile Sârbu povestea și el cum a intervenit Mincu la înființarea Facultății de medicină: "la un moment dat, ajunsesem într-un punct mort, când a venit la mine domnul Ion Popișteanu și mi-a spus că a găsit salvarea în persoana profesorului Mincu, om ce îi cunoștea foarte bine pe ministrul Șora și pe Cornea. Eu nu îl cunoșteam pe Mincu și am întrebat nedumerit: "Cum, dom'le, de unde până unde Mincu?" "Dom'le doctor, providența ni l-a trimis pe Mincu, să ne scoată din impas". Ne-am întâlnit și Mincu s-a oferit foarte dezinvolt să ne sprijine." La fel, domnul profesor Silviu Sburlan, care se număra printre prietenii lui Marin Mincu, se exprima foarte plastic, cu privire la construcția campusului: "când acționarii de la SC Nazarcea erau pe punctul de a ne sufla acel teren, Mincu, înarmat cu decizia de acordare a terenului, s-a urcat pe buldozer și a tăiat prima brazdă a campusului. Ca Moise în Marea Roșie, domnule, a fost ceva formidabil. Pe mine m-a trimis să vorbesc cu polițiștii, pe Ciupină l-a pus să stea "de șase", iar domnul rector Arsenie se tupila după o tufă de boscheți, să nu-l vadă careva... Pentru cele două rânduri de vie doborâte atunci, a fost chemat de mai multe ori la poliție să dea declarație. Apoi, campusul în sine... Păi Mincu, cu mâna lui, a schițat încăperile, el a ales materialul și mobilierul, el i-a ținut permanent în priză pe constructori, el făcea zilnic drumuri la București și la Primărie împreună cu mine." Este clar, din aceste relatări, că cei implicați activ în demersurile inițiale au fost senatorul pe atunci Gheorghe Dumitrașcu, psihiatrul Bogdan Dumitrescu, Barbu Dănescu, în calitate de președinte al Consiliului Județean Provizoriu de Uniune Națională și Marin Mincu, propus ca prim rector al noii universități constănțene, întrucât a fost considerat de către toți ca omul cel mai potrivit, cu prestigiul și voința necesare pentru a deschide ușile de la ministerul condus de Mihai Șora.

Cum nu era încă universitar, Adrian Rădulescu, în calitate sa politică de primar și prefect post-revoluționar, a avut un rol executiv semnând documente oficiale locale și a fost numit rector numai atunci când Marin Mincu a refuzat propunerea inițială.

Pentru construcția noului campus, Marin Mincu a fost cel care s-a implicat cu toate forțele. Foarte important este faptul că Marin Mincu era singurul, dintre cei de mai sus, care avea un statut de universitar consacrat atât la nivel național, cât și internațional (doctor în literatură la 27 de ani și conferențiar la 36 de ani), din 1978 el predând, ca profesor titular, la Universitatea din Florența.

Presa vremii scrie foarte multe articole în apărarea lui Marin Mincu, pe vremea când acesta fusese ilegal îndepărtat din universitate, articole cărora justiția le-a dat dreptate, reinstalându-l în drepturi pe cel izgonit. Laureatul premiului Herder este trecut la "și alții" și mai departe, când așază în tabele și rubrici activitatea facultăților de la "Ovidius", adesea minimalizându-se contribuția lui Marin Mincu la întemeierea instituției ca atare, bagatelizându-se atât rolul fundamental în acreditarea secțiilor universitare, cât și activitatea sa științifică și literară, de o importanță general recunoscută, căci se măsoară în titluri universitare, premii internaționale și zeci de lucrări, de critică, poezie și proză, de necontestat.

În monografia lui Popișteanu, Marin Mincu apare, în general, la "și alții", este menționat ca "dr. Marin Mincu", fără alte titluri, sau cu titlul de conferențiar când era deja profesor universitar. În alt loc, cadrele universitare sunt înșirate dinadins în ordine alfabetică, nu în ordinea importanței academice și prestigiului profesional, pentru a-l piti pe Marin Mincu undeva, la litera M, între diverși preparatori și asistenți, și pentru a oculta profesorii de o reală valoare care au fost aduși de Mincu să predea la Constanța. Operele sale sunt citate trunchiat, premiile sale, inclusiv premiul Herder, care este, totuși, cea mai prețioasă distincție internațională obținută de un scriitor român, sunt înșirate alături de, spre exemplu, premiul salonului de carte "Ovidius", obținut de un localnic. În mod intenționat, el este trecut la grupul lectorilor de limbă și civilizație străină trimiși de Universitatea "Ovidius" cu diverse burse în străinătate, când, de fapt, Mincu predase în Italia din 1974 până în 1978,

ca lector la Torino și, din 1978 până în 1994, ca profesor titular prin concurs la Universitatea din Florența, ceea ce este cu totul altceva. Participările cadrelor didactice de la "Ovidius" la manifestări științifice naționale și internaționale sunt redată pe larg, chiar și cele mai ne semnificative, în vreme ce participarea lui Mincu la congrese internaționale de semiotică sau calitatea sa de membru în prestigioase asociații internaționale sunt trecute sub tăcere. Îmi imaginez că toate acestea pot fi tare frustrante pentru un om care pune pe primul plan creația și a muncit o viață întreagă pentru a ajunge la recunoașterea pe care nimeni nu i-o mai poate refuza.

Toți studenții vremii au fost martori oculari la primii ani ai consolidării Universității Ovidius, și fiecare dintre aceștia, în mod deosebit studenții filologi care au avut imensa onoare de a-l avea profesor ar putea susține că : Marin Mincu era cel mai important și cel mai influent profesor din Universitatea "Ovidius". Părea că rectorul Dumitru Arsenie se afla doar de formă în fruntea universității, el rar având vreun cuvânt de spus. Căci Marin Mincu se ocupa de toate, bătându-se (uneori aproape la propriu) cu autoritățile locale pentru a obține terenul pentru campus și cu Ministerul Învățământului ca să obțină fonduri pentru același obiectiv (spune Alina Vasiliu- studentă a Facultății de Litere 1990 -1995, actualmente jurnalist). Exista la acea vreme un document din data de 19.03.1990, semnat și ștampilat de primarul de atunci al Constanței, Adrian Rădulescu și de Președintele Consiliului Județean Provizoriu de Uniune Națională, Barbu Dănescu, prin care cei doi îl propuneau ministerului pe Marin Mincu pentru a îndeplini funcția de RECTOR al Universității nou înființate, prin hotărârea Guvernului din data de 7 martie 1990.

Marin Mincu era descris astfel: "universitar constănțean, unul dintre oamenii de știință români, recunoscut pe plan european, membru al Uniunii Scriitorilor, laureat a numeroase premii internaționale, este profesor titular al universității din Florența în specialitatea limbă-literatură și civilizație românească. Dl. Marin Mincu și-a adus o contribuție deosebit de importantă la crearea și creșterea prestigiului științific și cultural al României dintre Dunăre și Mare." Este adevărat că Marin Mincu nu a vrut să devină rector și atunci a fost numit Adrian Rădulescu, deși pe atunci nu avea calitatea de universitar, el deținând această funcție timp de un an. Marin Mincu a fost singurul universitar din Constanța cu acces la înalți demnitari din ministerul Educației (Mihai Șora, Paul Cornea, Marian Papahagi), reușind să blocheze înlocuirea Constanței cu Oradea, în hotărârea prezidențială care înființa noi centre universitare imediat după revoluție, și reușind să-l convingă pe Șora să admită înființarea Facultății de Medicină din Constanța, la 30 martie 1990. Mai departe, decanul Facultății de Litere a obținut de la minister dreptul universității "Ovidius" de a organiza doctorantură la Constanța, primul doctor format aici de către Marin Mincu fiind conferențiarul Ștefan Cucu care a scris o teză despre "Influența lui Ovidius asupra literaturii române".

La fel, primul titlu de Doctor Honoris Causa al Universității Ovidius a fost decernat în 1994, tot la inițiativa lui Marin Mincu, reputatului lingvist Eugen Coșeriu, profesor emerit la Universitatea Tübingen, Germania.

Pentru a conferi prestigiu științific universității tomitane, a organizat primul Colocviu interdisciplinar internațional de la Constanța, în 1994, sub patronajul cultural al lui Eugen Coșeriu, care a participat la toate cele patru ediții anuale.

Tot la demersurile lui Marin Mincu, în 1996, Umberto Eco a vizitat universitatea constănțeană și a primit același titlu, de doctor honoris causa, fiind cea mai celebră personalitate care a acreditat prin prezența sa această instituție. Numai din prietenie față de scriitorul Marin Mincu, scriitorul italian a acceptat să vină la Constanța, deși același titlu îi fusese propus și de Universitatea din București și de alte instituții superioare din România. Decanul nostru se îngrijea mai ales de procesul profesional didactic. În acest sens, l-am văzut pe Marin Mincu deschizând aproape zilnic ușile tuturor sălilor pentru a verifica dacă profesorii își țin cursurile și seminariile conform orarului stabilit. L-am auzit sancționându-i dur pentru abateri pe unii dintre ei. Am făcut cursuri cu universitari de o înaltă ținută profesională (Valeria Guțu-Romalo, Cezar Tabarcea, Zamfira Popescu, Eufrosina Molcuț, Monica Spiridon, Daniela Roventă Frumușani), pe care i-a adus pentru a ridica prestigiul academic al instituției și știam cu toții că el se opunea să fie angajate cadre didactice fără titlurile sau fără lucrările necesare.

Tot dl Prof Marin Mincu a susținut ca universitatea să aibă o tipografie al cărei director a fost numit domnul Popișteanu, cu sprijinul aceluiasi Marin Mincu, de care, în acel timp, era foarte atașat. Folosit și apoi îndepărtat Domnul doctor Corneliu Neagoe care, în calitatea sa de atunci (când universitatea solicita un teren pentru construcția noului campus), de primar, a avut un conflict destul de dur cu impetuosul Marin Mincu, dar, cunoscându-l mai bine apoi, a ajuns să-i fie prieten și

admirator, spune că mai mari universități Constanța l-au folosit atât cât au avut nevoie de prestigiul, energia și influența sa, apoi l-au îndepărtat printr-un complot abject. Ba chiar, aflând anumite informații, doctorul Neagoe l-a prevenit, prin martie 1997, că i se pregătește ceva pe 17 iunie, aceasta fiind data la care, în cele din urmă, i s-a desfăcut ilegal contractul de muncă.

Trebuie menționat că Marin Mincu a fost primul profesor și decan căruia i s-a desfăcut contractul de muncă în mod ilegal chiar de către aceia pe care i-a ridicat în ranguri universitare, fiind obligat să recurgă la justiție pentru a-și recăpăta, după patru ani de procese umilitoare, catedra sa în universitatea pe care el a înființat-o.

Deși s-a încercat, cu obstinație și cu ură, să se șteargă numele Marin Mincu din analele instituției constănțene, distrugându-i-se chiar și dosarele de concurs de la universitate și de la minister pentru a-i nega statura profesională și calitatea de întemeietor și mentor a multe generații de studenți, nimic nu poate schimba realitatea faptelor.

Unul dintre fapte, devenit simbolic, este că Marin Mincu a pus primul cancioc de ciment la temelia primei clădiri din campus. Pentru mine și pentru mulți alții asta înseamnă A CTITORI. (Alina Vasiliu- studentă a Facultății de Litere 1990 -1995, actualmente jurnalist)

În acest sfârșit de septembrie, prin demersul nostru are însă prilejul să vadă, de acolo de unde ne privește, și reversul monedei, urma adâncă lăsată în mințile și sufletele discipolilor săi, care fac tot ce pot ca să îi onoreze și să îi continue gestul cultural întemeietor.

Față de cele arătate mai sus consider că sunt îndeplinite condițiile de oportunitate și legalitate și propun Consiliului Județean Constanța adoptarea proiectului de hotărâre în forma și conținutul prezentate.

Consilier Județean ,
Președinte al Comisiei pentru Cultură, Culte și Monumente,
Nicoleta Bercaru

Surse

<http://constantanoastra.ro/meritele-lui-marin-mincu-de-ctitor-al-universitatii-ovidius-din-constantau-fost-recunoscute-public-la-sapte-ani-de-la-moartea-sa/>

<https://www.cugetliber.ro/mobile/stiri-cultura-educatie-marin-mincu-nu-poate-fi-sters-din-cronica-universitatii-ovidius-48562>

<https://youtu.be/i9FmV8QS26o>

**PREȘEDINTE COMISIA DE CULTURĂ, CULTE ȘI MONUMENTE
CONSILIER JUDEȚEAN NICOLETA BERCARU**

CONSILIUL JUDEȚEAN CONSTANȚA

Direcția Generală de Administrație Publică și Juridică

Serviciul Administrație Publică, Relații Internaționale, Arhivă și ONG-uri

Nr.38311/15.09.2022

RAPORT DE SPECIALITATE

**la proiectul de hotărâre privind acordarea- post mortem- a titlului de
„Cetățean de Onoare al Județului Constanța” domnului profesor universitar doctor
Marin Mincu**

Preparator prin concurs la Facultatea de filologie a Institutului Pedagogic din Constanța (1968-1971), asistent universitar doctor la aceeași instituție (1971-1973), lector universitar doctor (1973-1974), lector universitar la Facultatea de litere și filozofie a Universităților din Torino și din Milano (1974-1978), conferențiar universitar doctor la Facultatea din Constanța (1979), profesor titular asociat (prin concurs) la Facultatea de litere și filozofie a Universității din Florența (1978-1994), profesor universitar doctor la Facultatea de litere din Constanța (1990-2009). Conducător de doctorat la Universitatea din București (1990, până la data decesului, 4 dec. 2009). Prim rector al Universității „Ovidius” (aprilie 1990) și Decan al Facultății de Litere, Istorie, Teologie și Drept a Universității „Ovidius” (1990-1998).

În procesul înființării universității tomitane, în 1990, au fost implicați câțiva oameni politici conștanțeni ai vremii și câțiva profesori care au ținut ca orașul de la malul mării să devină centru universitar. Poate că cel mai important nume dintre aceștia este numele domnului profesor MARIN MINCU.

Pentru construcția noului campus, Marin Mincu a fost cel care s-a implicat cu toate forțele. Foarte important este faptul că Marin Mincu era singurul, dintre cei de mai sus, care avea un statut de universitar consacrat atât la nivel național, cât și internațional (doctor în literatură la 27 de ani și conferențiar la 36 de ani), din 1978 el predând, ca profesor titular, la Universitatea din Florența.

Presa vremii scrie foarte multe articole în apărarea lui Marin Mincu, pe vremea când acesta fusese ilegal îndepărtat din universitate, articole cărora justiția le-a dat dreptate, reinstalându-l în drepturi pe cel izgonit. Laureatul premiului Herder este trecut la "și alții" și mai departe, când așază în tabele și rubrici activitatea facultăților de la "Ovidius", adesea minimalizându-se contribuția lui Marin Mincu la întemeierea instituției ca atare, bagatelizându-se atât rolul fundamental în acreditarea secțiilor universitare, cât și activitatea sa științifică și literară, de o importanță general recunoscută, căci se măsoară în titluri universitare, premii internaționale și zeci de lucrări, de critică, poezie și proză, de necontestat.

Primul titlu de Doctor Honoris Causa al Universității Ovidius a fost decernat în 1994, tot la inițiativa lui Marin Mincu, reputatului lingvist Eugen Coșeriu, profesor emerit la Universitatea Tübingen, Germania.

Pentru a conferi prestigiu științific universității tomitane, a organizat primul Colocviu interdisciplinar internațional de la Constanța, în 1994, sub patronajul cultural al lui Eugen Coșeriu, care a participat la toate cele patru ediții anuale.

Tot la demersurile lui Marin Mincu, în 1996, Umberto Eco a vizitat universitatea conștanțeană și a primit același titlu, de doctor honoris causa, fiind cea mai celebră personalitate care a acreditat prin prezența sa această instituție. Numai din prietenie față de scriitorul Marin Mincu, scriitorul italian a acceptat să vină la Constanța, deși același titlu îi fusese propus și de Universitatea din București și de alte instituții superioare din România.

Decanul nostru se îngrijea mai ales de procesul profesional didactic. În acest sens, l-am văzut pe Marin Mincu deschizând aproape zilnic ușile tuturor sălilor pentru a verifica dacă profesorii își țin cursurile și seminariile conform orarului stabilit. L-am auzit sancționându-i dur pentru abateri pe unii dintre ei. Am făcut cursuri cu universitari de o înaltă ținută profesională (Valeria Guțu-Romalo, Cezar Tabarcea, Zamfira Popescu, Eufrosina Molcuț, Monica Spiridon, Daniela Rovența Frumușani), pe care i-a adus pentru a ridica prestigiul academic al instituției și știam cu toții că el se opunea să fie angajate cadre didactice fără titlurile sau fără lucrările necesare.

Tot dl. Prof. Marin Mincu a susținut ca universitatea să aibă o tipografie al cărei director a fost numit domnul Popișteanu, cu sprijinul aceluiași Marin Mincu, de care, în acel timp, era foarte atașat. Folosit și apoi îndepărtat Domnul doctor Corneliu Neagoe care, în calitatea sa de atunci (când universitatea solicita un teren pentru construcția noului campus), de primar, a avut un conflict destul de dur cu impetuosul Marin Mincu, dar, cunoscându-l mai bine apoi, a ajuns să-i fie prieten și admirator, spune că mai marii universității Constanța l-au folosit atât cât au avut nevoie de prestigiul, energia și influența sa, apoi l-au îndepărtat printr-un complot abject. Ba chiar, aflând anumite informații, doctorul Neagoe l-a prevenit, prin martie 1997, că i se pregătește ceva pe 17 iunie, aceasta fiind data la care, în cele din urmă, i s-a desfășurat ilegal contractul de muncă.

Trebuie menționat că Marin Mincu a fost primul profesor și decan căruia i s-a desfășurat contractul de muncă în mod ilegal chiar de către aceia pe care i-a ridicat în ranguri universitare, fiind obligat să recurgă la justiție pentru a-și recăpăta, după patru ani de procese umilitoare, catedra sa în universitatea pe care el a înființat-o.

În conformitate cu Regulamentul pentru acordarea titlului de „Cetățean de onoare al Județului Constanța” aprobat prin H.C.J. nr.95/31.03.2010 la art.1 lit.b) este stipulat faptul că “titlul de „Cetățean de onoare al Județului Constanța” se acordă persoanelor care, prin activitatea lor cotidiană socio-profesională, creează în țară sau peste hotare o imagine deosebită județului Constanța și/sau României, având ca rezultate realizarea unor puternice legături economico-sociale sau de altă natură, în beneficiul comunității respective”. Conform art. 3 din regulamentul mai sus menționat “titlul se acordă în timpul vieții sau post-mortem”.

Având în vedere prevederile O.U.G nr.57/2019 privind Codul administrativ cu modificările și completările ulterioare, conform art.173 alin.(1) lit. f) ”Consiliul județean îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții:...f) alte atribuții prevăzute de lege”.

Față de cele prezentate mai sus, conform normelor legale în vigoare, considerăm că proiectul de hotărâre privind acordarea- post mortem- a titlului de „Cetățean de Onoare al Județului Constanța” domnului profesor universitar doctor Marin Mincu, se încadrează în prevederile legale.

DIRECTOR GENERAL D.G.A.P.J.,
Banciu Leila

ȘEF SERVICIU,
Labes Raluca-Andreea

CONSILIUL JUDEȚEAN CONSTANȚA

Direcția de Turism și Coordonarea Instituțiilor de Cultură Subordonate

Compartiment Coordonarea Instituțiilor de Cultură Subordonate

Nr. CJC 38308 /15.09.2022

RAPORT DE SPECIALITATE

la proiectul de hotărâre privind acordarea -post mortem - a titlului de „Cetățean de Onoare al Județului Constanța”

domnului profesor universitar doctor Marin Mincu

În conformitate cu prevederile Legii administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu Regulamentul pentru acordarea titlului de „Cetățean de onoare al Județului Constanța”, consiliul județean poate conferi persoanelor fizice române sau străine cu merite deosebite titlul de „Cetățean de onoare al Județului”, în baza Regulamentului propriu prin care se stabilesc condițiile acordării și retragerii titlului conferit, drepturile și îndatoririle titularilor acestor distincții.

În semn de recunoaștere pentru contribuția sa la înființarea Universității „Ovidius” Constanța, pentru bogata sa activitate științifică și literară în calitate de poet, prozator, eseist și critic literar, Direcția de Turism și Coordonarea Instituțiilor de Cultură Subordonate consideră oportună acordarea post-mortem a celei mai înalte distincții civile pe care o poate conferi Consiliul Județean Constanța, respectiv titlul de „Cetățean de Onoare al Județului Constanța”, domnului profesor universitar doctor Marin Mincu.

Direcția de Turism și Coordonarea Instituțiilor de Cultură Subordonate analizând Referatul de aprobare înregistrat prin adresa de înaintare nr.36655/01.09.2022, a doamnei Nicoleta Bercaru, Consilier județean, Președinte al Comisiei de Cultură, Cultură, Culte și Monumente, din cadrul Consiliului Județean, propunem aprobarea proiectului astfel cum a fost înaintat pentru considerentele ce urmează:

Regulamentul pentru acordarea titlului de „Cetățean de onoare al Județului Constanța” aprobat prin HCJC nr.95/31.03.2010 prevede la art.1, lit.b) faptul că titlul de „Cetățean de onoare al Județului Constanța” se acordă persoanelor române sau străine, importante sau reprezentative pentru județul Constanța, cu merite deosebite pe plan educațional și culturale, persoanelor care, prin activitatea lor cotidiană socio-profesională, creează în țară sau peste hotare o imagine deosebită județului Constanța și/sau României, (...) în beneficiul comunității.

Marin Mincu a fost preparator prin concurs la Facultatea de filologie a Institutului Pedagogic din Constanța (1968-1971), asistent universitar doctor la aceeași instituție (1971-1973), lector universitar doctor (1973-1974), lector universitar la Facultatea de litere și filozofie a Universităților din Torino și din Milano (1974-1978), conferențiar universitar doctor la Facultatea din Constanța (1979), profesor titular asociat (prin concurs) la Facultatea de litere și filozofie a Universității din Florența (1978-1994), profesor universitar doctor la Facultatea de litere din Constanța (1990-2009). Conducător de doctorat la Universitatea din București (1990, până la data decesului, 4 dec. 2009). Prim rector al Universității „Ovidius” (aprilie 1990) și Decan al Facultății de Litere, Istorie, Teologie și Drept a Universității „Ovidius” (1990-1998).

Profesorul Universitar Doctor Marin Mincu s-a născut la 28 august 1944 la Slatina și a murit la 4 decembrie 2009 la București.

Numele profesorului universitar doctor Marin Mincu este strâns legat de Universitatea „Ovidius” din Constanța unde a contribuit la înființarea ei în anul 1990.

Domnul profesor are o activitate didactică și științifică impresionantă: doctor în literatură la 27 de ani și conferențiar la 36 de ani, din anul 1978 el a predat, ca profesor titular la Universitatea din Florența. Este laureat al presigiosului premiu Herder.

De asemenea, domnul profesor universitar doctor Marin Mincu are numeroase premii și distincții atât în țară cât și în străinătate:

În țară

- 1981 – Premiul Asociației Scriitorilor din București (Ion Barbu – Eseu despre textualizarea poetică, editura Cartea Românească, 1981).
- 2000 – Premiul Uniunii Scriitorilor din România (Poeticitate românească postbelică, editura Pontica, 2000).

Premii internaționale

- 1989 – Premio Internazionale Eugenio Montale (Roma).
- 1993 – Premio letterario Carlo Betocchi (Città di Piombino).
- 1996 – Premiul Herder (Viena).
- 1998 – Premio Nazionale di Narrativa (Bergamo, pentru romanul Il diario di Ovidio, editura Bompiani, 1997).

Distincții 2004 – Ufficiale della Repubblica Italiana.

Profesorul universitar doctor Marin Mincu a avut funcții didactice universitare: Preparator prin concurs la Facultatea de filologie a Institutului Pedagogic din Constanța (1968-1971), asistent universitar doctor la aceeași instituție (1971-1973), lector universitar doctor (1973-1974), lector universitar la Facultatea de litere și filozofie a Universităților din Torino și din Milano (1974-1978), conferențiar universitar doctor la Facultatea din Constanța (1979), profesor titular asociat (prin concurs) la Facultatea de litere și filozofie a Universității din Florența (1978-1994), profesor universitar doctor la Facultatea de litere din Constanța (1990-2009). Conducător de doctorat la Universitatea din București (1990, până la data decesului, 4 dec. 2009). Prim rector al Universității „Ovidius” (aprilie 1990) și Decan al Facultății de Litere, Istorie, Teologie și Drept a Universității „Ovidius” (1990-1998).

Pe lângă activitatea sa publicistică extraordinară în România, i-au apărut în Italia nu mai puțin de 20 volume de poezii.

Profesorul universitar doctor Marin Mincu A scris poezii, articole de critică și istorie literară, romane, jurnale, eseuri, a condus revista Paradigma, de el fondatș, a înființat editura Pontica din Constanța, unde a facilitat publicarea traducerilor din Umberto Eco, cu care era prieten. Promotor al semioticii, cercetător atent al avangardei românești sub toate ipostazele ei, adept fervent al textualismului în literatura ultimelor decenii din secolul XX, o literatură oricum defazată față de cea europeană. A publicat antologii ale avangardei, antologii ale poeziei românești din secolul XX.

Marin Mincu este o figură marcantă a culturii românești cu o importantă activitate pentru județul Constanța.

Conform Regulamentului pentru acordarea titlului de „Cetățean de onoare al Județului Constanța”, în cadrul festivității de decernare, se va înmâna diploma și o plachetă realizată în acest scop, pe care va fi reprodușă stema județului Constanța.

Față de cele prezentate mai sus, conform normelor legale în vigoare, considerăm că proiectul de hotărâre privind acordarea -post mortem - a titlului de „Cetățean de Onoare al Județului Constanța” domnului profesor universitar doctor Marin Mincu se încadrează în prevederile legale, drept pentru care propunem adoptarea acestuia în forma prezentată.

**VICEPREȘEDINTE,
STELIAN GIMA**

**Direcția de Turism și Coordonarea Instituțiilor de Cultură Subordonate,
Director executiv, CATERINICI Monica Cristina**

Întocmit și redactat,
Ana Musteață, inspector superior

Subject: Revenire Proiect Cetățean de onoare
From: Bercaru Nicoleta <nikobercaru@gmail.com>
Date: 9/14/2022 11:45 AM
To: secretar@cjc.ro

Bună ziua!

Fac revenire la adresa nr. 36655/01.09.2022, aducând modificările necesare la referatul de aprobare. De asemenea, atașez Proiectul de hotărâre (cf legii) și certificatul de deces al dlui Profesor Marin Mincu.

Mâne dimineașă ajung la dvs cu originalele.

Vă mulțumesc!

Zi frumoasă

Cu deosebită considerație,

Nicoleta Bercaru

Fondator *ADS*

Președinte *Asociația Dascălii Schimbării*

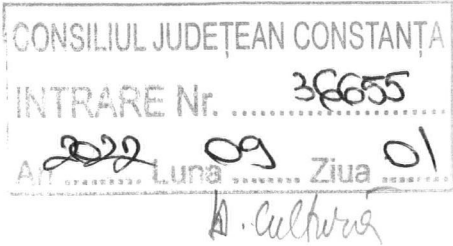
0761973113

Fără viruși. www.avast.com

—cert_deces Mincu.jpg—

Subject: Expunere de motive - Cultură
From: Bercaru Nicoleta <nikobercaru@gmail.com>
Date: 01.09.2022, 06:01
To: Presedinte@cjc.ro, cristina.caterinici@cjc.ro

Domnule Președinte,
Vă aduc spre analiză și propunere în același timp un proiect pe care îl găsesc cât se poate de oportun pentru următoarea sesiune.
Atașez expunerea de motive pentru proiectul Marin Mincu - CETATEAN DE ONOARE
Vă mulțumesc!
Cu deosebită considerație,
Președinte al Comisiei de Cultură, Culte și Monumente
Nicoleta Bercaru

--
Nicoleta Bercaru
Fondator ADS
Președinte Aociația Dascălii Schimbării
0761973113

Attachments:	
Expunere 2.pdf	199 kB
Expunere 5.pdf	491 kB
Expunere 3.pdf	431 kB
Expunere 1.pdf	455 kB
Expunere 4.pdf	473 kB

Expunere de motive

PROIECT

Acordarea Titlului de CETĂȚEAN DE ONOARE domnului MARIN MINCU

Cine a fost MARIN MINCU

Preparator prin concurs la Facultatea de filologie a Institutului Pedagogic din Constanța (1968-1971), asistent universitar doctor la aceeași instituție (1971-1973), lector universitar doctor (1973-1974), lector universitar la Facultatea de litere și filozofie a Universităților din Torino și din Milano (1974-1978), conferențiar universitar doctor la Facultatea din Constanța (1979), profesor titular asociat (prin concurs) la Facultatea de litere și filozofie a Universității din Florența (1978-1994), profesor universitar doctor la Facultatea de litere din Constanța (1990-2009). Conducător de doctorat la Universitatea din București (1990, până la data decesului, 4 dec. 2009). Prim rector al Universității „Ovidius” (aprilie 1990) și Decan al Facultății de Litere, Istorie, Teologie și Drept a Universității „Ovidius” (1990-1998).

În noiembrie 2016, un articol de ziar anunța ”ridicarea embargoului pe care numele Marin Mincu l-a suferit, înainte și după moartea omului, în universitatea botezată de el cu numele poetului latin și ctitorită concret, atât prin intervenția salutară pentru înființarea ei scriptică, prin obținerea terenului pentru campus și a finanțării clădirii, cât și prin atenția și implicarea în proiectarea și construcția primului edificiu. Cei prezenți la conferință au recunoscut public aceste fapte, aducând o meritată reparație morală primului decan al Facultății de Litere.”

Am făcut parte din cea de-a doua promoție de studenți ai Facultății de Litere din Constanța (1992 - 1996) și am știut mereu că dl Prof. Univ. Dr. Marin Mincu a fost cel care s-a luptat, cu agresivitatea și obstinția pe care orice nouă întreprindere le cere în țara asta, pentru înființarea Universității ”Ovidius”, căreia i-a dat numele, (neacceptând propunerea lui Victor Ciupină, de a o numi ”Universitatea Mării Negre”) și, mai departe, pentru acreditarea ei în plan național și internațional, eforturi la care, cel puțin în parte, am fost martor alături de colegii mei studenți ai vremii.

Și leg necesitatea acestui proiect de începutul unui nou an universitar, festivitate care ar trebui să prilejuiască reîntâlnirea, în campusul de la ”Ovidius”, a tuturor celor care au contribuit la ctitorirea instituției și mai sunt în viață, ceea ce, din păcate, nu se întâmplă.

În procesul înființării universității tomitane, în 1990, au fost implicați câțiva oameni politici constănțeni ai vremii și câțiva profesori care au ținut ca orașul de la malul mării să devină centru universitar. Poate că cel mai important nume dintre aceștia este numele domnului profesor MARIN MINCU.

În acest sens sunt importante unele declarații ale câtorva dintre personalitățile marcante ale Constanței cu privire la acele momente de început.

De exemplu, profesorul Gheorghe Dumitrașcu spunea că "În momentul în care s-a pus problema înființării primei facultăți a Universității, Facultatea de medicină, cei care se ocupaseră în principal de asta, psihiatrul Bogdan Dumitrescu și, mai apoi, doctorul Vasile Sârbu, au dat de greu, atunci a intrat în scenă Marin Mincu. În mod indiscutabil, Marin Mincu a avut un rol eminamente pozitiv la înființarea universității, de multe ori, poate, hotărâtor, impulsivând procese care, altfel, ar fi rămas moarte. Și asta pentru că, lipsit de prejudecăți și de un exces de bun simț, Mincu acționează ca un buldozer. Este de o perseverență extraordinară și de o putere de muncă ieșită din comun. În această fază, intervenția lui a fost eminamente pozitivă, poate chiar decisivă. Și mai înalte, când trebuia să obținem avizul de înființare pentru Universitate, Mincu a intervenit prompt, la secretarul de stat Paul Cornea, ca, mai apoi, să ne înlesnească, mie și lui Barbu Dănescu, accesul la ministrul Șora." Doctorul Vasile Sârbu povestea și el cum a intervenit Mincu la înființarea Facultății de medicină: "La un moment dat, ajunsesem într-un punct mort, când a venit la mine domnul Ion Popișteanu și mi-a spus că a găsit salvarea în persoana profesorului Mincu, om ce îi cunoștea foarte bine pe ministrul Șora și pe Cornea. Eu nu îl cunoșteam pe Mincu și am întrebat nedumerit: "Cum, dom'le, de unde până unde Mincu?" "Dom'le doctor, providența ni l-a trimis pe Mincu, să ne scoată din impas". Ne-am întâlnit și Mincu s-a oferit foarte dezinvolt să ne sprijine." La fel, domnul profesor Silviu Sburan, care se număra printre prietenii lui Marin Mincu, se exprima foarte plastic, cu privire la construcția campusului: "când acționarii de la SC Nazarcea erau pe punctul de a ne sufla acel teren, Mincu, înarmat cu decizia de acordare a terenului, s-a urcat pe buldozer și a tăiat prima brazdă a campusului. Ca Moise în Marea Roșie, domnule, a fost ceva formidabil. Pe mine m-a trimis să vorbesc cu poliștii, pe Ciupină l-a pus să stea "de șase", iar domnul rector Arsenie se tupila după o tufă de boscheți, să nu-l vadă careva... Pentru cele două rânduri de vie doborâte atunci, a fost chemat de mai multe ori la poliție să dea declarație. Apoi, campusul în sine... Păi Mincu, cu mâna lui, a schițat încăperile, el a ales materialul și mobilierul, el i-a ținut permanent în priză pe constructori, el făcea zilnic drumuri la București și la Primărie împreună cu mine." Este clar, din aceste relatări, că cei implicați activ în demersurile inițiale au fost senatorul pe atunci Gheorghe Dumitrașcu, psihiatrul Bogdan Dumitrescu, Barbu Dănescu, în calitate de președinte al Consiliului Județean Provizoriu de Uniune Națională și Marin Mincu, propus ca prim rector al noii universități constănțene, întrucât a fost considerat de către toți ca omul cel mai potrivit, cu prestigiul și voința necesare pentru a deschide ușile de la ministerul condus de Mihai Șora.

Cum nu era încă universitar, Adrian Rădulescu, în calitate sa politică de primar și prefect post-revoluționar, a avut un rol executiv semnând documente oficiale locale și a fost numit rector numai atunci când Marin Mincu a refuzat propunerea inițială.

Pentru construcția noului campus, Marin Mincu a fost cel care s-a implicat cu toate forțele. Foarte important este faptul că Marin Mincu era singurul, dintre cei de mai sus, care avea un statut de universitar consacrat atât la nivel național, cât și internațional (doctor în literatură la 27 de ani și conferențiar la 36 de ani), din 1978 el predând, ca profesor titular, la Universitatea din Florența.

Presa vremii scrie foarte multe articole în apărarea lui Marin Mincu, pe vremea când acesta fusese ilegal îndepărtat din universitate, articole cărora justiția le-a dat dreptate, reinstalându-l în drepturi pe cel izgonit. Laureatul premiului Herder este trecut la "și alții" și mai departe, când așază în tabele și rubrici activitatea facultăților de la "Ovidius", adesea minimalizându-se contribuția lui Marin Mincu la întemeierea instituției ca atare, bagatelizându-se atât rolul fundamental în acreditarea secțiilor universitare, cât și activitatea sa științifică și literară, de o importanță general recunoscută,

căci se măsoară în titluri universitare, premii internaționale și zeci de lucrări, de critică, poezie și proză, de necontestat

În monografia lui Popișteanu, Marin Mincu apare, în general, la "și alții", este menționat ca "dr. Marin Mincu", fără alte titluri, sau cu titlul de conferențiar când era deja profesor universitar. În alt loc, cadrele universitare sunt înșirate dinadins în ordine alfabetică, nu în ordinea importanței academice și prestigiului profesional, pentru a-l piti pe Marin Mincu undeva, la litera M, între diverși preparatori și asistenți, și pentru a oculta profesorii de o reală valoare care au fost aduși de Mincu să predea la Constanța. Operele sale sunt citate trunchiat, premiile sale, inclusiv premiul Herder, care este, totuși, cea mai prețioasă distincție internațională obținută de un scriitor român, sunt înșirate alături de, spre exemplu, premiul salonului de carte "Ovidius", obținut de un localnic. În mod intenționat, el este trecut la grupul lectorilor de limbă și civilizație străină trimiși de Universitatea "Ovidius" cu diverse burse în străinătate, când, de fapt, Mincu predase în Italia din 1974 până în 1978, ca lector la Torino și, din 1978 până în 1994, ca profesor titular prin concurs la Universitatea din Florența, ceea ce este cu totul altceva. Participările cadrelor didactice de la "Ovidius" la manifestări științifice naționale și internaționale sunt redată pe larg, chiar și cele mai nesemnificative, în vreme ce participarea lui Mincu la congrese internaționale de semiotică sau calitatea sa de membru în prestigioase asociații internaționale sunt trecute sub tăcere. Îmi imaginez că toate acestea pot fi tare frustrante pentru un om care pune pe primul plan creația și a muncit o viață întreagă pentru a ajunge la recunoașterea pe care nimeni nu i-o mai poate refuza.

Toți studenții vremii au fost martori oculari la primii ani ai consolidării Universității Ovidius, și fiecare dintre aceștia, în mod deosebit studenții filologi care au avut imensa onoare de a-l avea profesor ar putea susține că : Marin Mincu era cel mai important și cel mai influent profesor din Universitatea "Ovidius". Părea că rectorul Dumitru Arsenie se afla doar de formă în fruntea universității, el rar având vreun cuvânt de spus. Căci Marin Mincu se ocupa de toate, bătându-se (uneori aproape la propriu) cu autoritățile locale pentru a obține terenul pentru campus și cu Ministerul Învățământului ca să obțină fonduri pentru același obiectiv (spune Alina Vasiliu-studentă a Facultății de Litere 1990 -1995, actualmente jurnalist). Exista la acea vreme un document din data de 19.03.1990, semnat și ștampilat de primarul de atunci al Constanței, Adrian Rădulescu și de Președintele Consiliului Județean Provizoriu de Uniune Națională, Barbu Dănescu, prin care cei doi îl propuneau ministerului pe Marin Mincu pentru a îndeplini funcția de RECTOR al Universității nou înființate, prin hotărârea Guvernului din data de 7 martie 1990.

Marin Mincu era descris astfel: "universitar constănțean, unul dintre oamenii de știință români, recunoscut pe plan european, membru al Uniunii Scriitorilor, laureat a numeroase premii internaționale, este profesor titular al universității din Florența în specialitatea limbă-literatură și civilizație românească. Dl. Marin Mincu și-a adus o contribuție deosebit de importantă la crearea și creșterea prestigiului științific și cultural al României dintre Dunăre și Mare." Este adevărat că Marin Mincu nu a vrut să devină rector și atunci a fost numit Adrian Rădulescu, deși pe atunci nu avea calitatea de universitar, el deținând această funcție timp de un an. Marin Mincu a fost singurul universitar din Constanța cu acces la înalți demnitari din ministerul Educației (Mihai Șora, Paul Cornea, Marian Papahagi), reușind să blocheze înlocuirea Constanței cu Oradea, în hotărârea prezidențială care înființa noi centre universitare imediat după revoluție, și reușind să-l convingă pe Șora să admită înființarea Facultății de Medicină din Constanța, la 30 martie 1990. Mai departe, decanul Facultății de Litere a obținut de la minister dreptul universității

"Ovidius" de a organiza doctorantură la Constanța, primul doctor format aici de către Marin Mincu fiind conferențiarul Ștefan Cucu care a scris o teză despre "Influența lui Ovidius asupra literaturii române"

La fel, primul titlu de Doctor Honoris Causa al Universității Ovidius a fost decernat în 1994, tot la inițiativa lui Marin Mincu, reputatul lingvist Eugen Coșeriu, profesor emerit la Universitatea Tubingen, Germania.

Pentru a conferi prestigiu științific universității tomitane, a organizat primul Colocviu interdisciplinar internațional de la Constanța, în 1994, sub patronajul cultural al lui Eugen Coșeriu, care a participat la toate cele patru ediții anuale.

Tot la demersurile lui Marin Mincu, în 1996, Umberto Eco a vizitat universitatea constănțeană și a primit același titlu, de doctor honoris causa, fiind cea mai celebră personalitate care a acreditat prin prezența sa această instituție. Numai din prietenie față de scriitorul Marin Mincu, scriitorul italian a acceptat să vină la Constanța, deși același titlu îi fusese propus și de Universitatea din București și de alte instituții superioare din România. Decanul nostru se îngrijea mai ales de procesul profesional didactic. În acest sens, l-am văzut pe Marin Mincu deschizând aproape zilnic ușile tuturor sălilor pentru a verifica dacă profesorii își țin cursurile și seminariile conform orarului stabilit. L-am auzit sancționându-i dur pentru abateri pe unii dintre ei. Am făcut cursuri cu universitari de o înaltă ținută profesională (Valeria Guțu-Romalo, Cezar Tabarcea, Zamfira Popescu, Eufrosina Molcuț, Monica Spiridon, Daniela Roventă Frumușani), pe care i-a adus pentru a ridica prestigiul academic al instituției și știam cu toții că el se opunea să fie angajate cadre didactice fără titlurile sau fără lucrările necesare.

Tot dl Prof Marin Mincu a susținut ca universitatea să aibă o tipografie al cărei director a fost numit domnul Popișteanu, cu sprijinul aceluiași Marin Mincu, de care, în acel timp, era foarte atașat. Folosit și apoi îndepărtat Domnul doctor Corneliu Neagoe care, în calitatea sa de atunci (când universitatea solicita un teren pentru construcția noului campus), de primar, a avut un conflict destul de dur cu impetuosul Marin Mincu, dar, cunoscându-l mai bine apoi, a ajuns să-i fie prieten și admirator, spune că mai marii universității Constanța l-au folosit atât cât au avut nevoie de prestigiul, energia și influența sa, apoi l-au îndepărtat printr-un complot abject. Ba chiar, aflând anumite informații, doctorul Neagoe l-a prevenit, prin martie 1997, că i se pregătește ceva pe 17 iunie, aceasta fiind data la care, în cele din urmă, i s-a desfășurat ilegal contractul de muncă.

Trebuie menționat că Marin Mincu a fost primul profesor și decan căruia i s-a desfășurat contractul de muncă în mod ilegal chiar de către aceia pe care i-a ridicat în ranguri universitare, fiind obligat să recurgă la justiție pentru a-și recăpăta, după patru ani de procese umilitoare, catedra sa în universitatea pe care el a înființat-o.

Deși s-a încercat, cu obstinație și cu ură, să se șteargă numele Marin Mincu din analele instituției constănțene, distrugându-i-se chiar și dosarele de concurs de la universitate și de la minister pentru a-i nega statura profesională și calitatea de întemeietor și mentor a multe generații de studenți, nimic nu poate schimba realitatea faptelor.

Unul dintre fapte, devenit simbolic, este că Marin Mincu a pus primul cancioc de ciment la temelie primei clădiri din campus. Pentru mine și pentru mulți alții asta înseamnă A CTITORI. (Alina Vasiliu- studentă a Facultății de Litere 1990 -1995, actualmente jurnalist)

În acest sfârșit de septembrie, prin demersul nostru are însă prilejul să vadă, de acolo de unde ne privește, și reversul monedei, urma adâncă lăsată în mințile și sufletele discipolilor săi, care fac tot ce pot ca să îi onoreze și să îi continue gestul cultural întemeietor.

Față de cele arătate mai sus consider că sunt îndeplinite condițiile de oportunitate și legalitate și propun Consiliului Județean Constanța adoptarea proiectului de hotărâre în forma și conținutul prezentate.

Consilier Județean ,

Președinte al Comisiei pentru Cultură, Culte și Monumente,

Nicoleta Bercaru

Sursă

<http://constantincoasta.ro/meritele-lui-marin-mincu-de-ctitor-al-universitatii-ovidius-din-constantin-au-fost-recunoscute-public-la-sapte-ani-de-la-moartea-sa/>

<https://www.cugetliber.ro/mobile/stiri-cultura-educatie-marin-mincu-nu-poate-fi-sters-din-ctonica-universitatii-ovidius-48562>

<https://youtu.be/r9EmV8QS26o>